

Fasthållning av barn, finns det alternativ?

Emelie Pettersson

Bakgrund: Barn med autismspektrum tillstånd (AST) på operationsavdelningar är en växande population. Barn med AST kan ha en förhöjd orosnivå inför och under en sövning, vilket delvis kan förklaras av de olika krav sövningen ställer på barnet, interaktioner med de nya människorna ofta då med en verbal kommunikation i en miljö med många sensoriska stimuli, lampor, kall temperatur och pipande maskiner. En förhöjd oro hos barnet som kan leda till ett utåtagerande beteende där det är svårt att bygga upp en förtroendefylld relation för personalen.

Material och metod: 14 föräldrar till barn med AST har intervjuats om sina erfarenheter av att deras barn sövts. Reflexiv tematiska analys användes för att analysera datan.

Resultat: Resultatet visar att fasthållning kan vid vissa situationer för vissa barn vara det enda alternativ för att kunna söva barnet. Resultatet visar också att fasthållningssituationer sällan föregås av att ha testat andra alternativ, eller att ha diskuterat fasthållning innan fasthållningen startar. Föräldrarna beskriver olika åtgärder som troligen hade kunnat bidra till att fasthållning inte hade behövt genomföras såsom ett förberedande besök på kliniken, tydlig information till föräldrarna samt att etablera en trygg relation med personalen.

Slutsats: För att kunna minska risken för en fasthållningssituation är det viktigt att personal, föräldrar och barn har en förtroendefull relation. Barnet oro är en faktor som spelar roll, och att minska barnets oro blir därför viktig. Vidare behöver fasthållning diskuteras med föräldrar och barn redan innan den aktuella dagen för sövningen.